

[Bertel Dahlgaard.]

sociala velfærdsforanstaltninger går vel også netop ud på at sikre menneskene tryghed og samtidig deres frihed.

Det blev nødvendigt for det ærede medlem hr. Viggo Starcke at stå op og sige, at man vist havde misforstået ham, det, han havde sagt, var, at han ikke ønskede social tryghed på frihedens bekostning, men det andet var jo sagt. Jeg tror ikke, at det ærede medlem hr. Gregersen er kommet så langt ud endnu, at han kan underskrive det ærede medlem hr. Viggo Starckes samfundsopfattelse.

Formanden: Jeg gør opmærksom på, at forretningsordenen vedrørende citater fortsat er gældende.

Gregersen: Det var vist ikke citater, det havde jeg ikke indtryk af, så havde det vel ikke været nødvendigt at komme med en rettelse til det med det samme. (*Bertel Dahlgaard:* Jo, værsgod, her er det stenografiske referat!). Er det trykt? Det kunne jeg jo ikke vide. Men iøvrigt rettede det ærede medlem hr. Viggo Starcke jo sin udtalelse.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen sagde, at den tale, jeg holdt, og de forslag, jeg fremsatte, havde han hørt så mange gange før. Jeg kan sige det samme: det spørgsmål, det ærede medlem stiller mig, har han stillet mig så mange gange før. Jeg skal give akkurat det samme svar, som jeg allerede har givet, der er kun eet, jeg ved ikke, om venstre har flere svar: sålænge man ikke tager de indtægter, som naturligt tilhører samfundet, og sålænge man ikke skiller private opgaver og statsopgaver fra hinanden på en bedre måde, end man gør det nu, kan vi ikke stemme for disse skatter. Den højtærede finansminister har anført, og jeg har fremdraget det i min tale, at de 800 mill. kr., når man tog befolkningsforøgelsen og pengenes forringelse i betragtning, skulle være blevet til 1 600 mill. kr., men de var blevet til 3 200 mill. kr., og konklusionen for finansministerens vedkommende er den, at vi må til at se på udgiftssiden. Vi har hævdet, at sålænge der findes den slags poster på finansloven, kan vi ikke stemme for den. Det er akkurat det samme standpunkt, som socialdemokratiet indtog i 1914. De havde også stemt for alderdomsforsørgelse og meget, meget an-

det, men finansloven, som er forudsætningen for, at pengene overhovedet kan komme til udbetaling, ville socialdemokratiet ikke stemme for. Det ærede medlem må undskylde mig, jeg har ret til at have den samme opfattelse, som socialdemokratiet havde indtil 1914.

Det ærede medlem hr. Poul Møller mener, at det ikke økonomisk tegner sig mørkt. Jeg har nu den opfattelse, at det gør det. Jeg frygter nemlig for, at der ligesom efter forrige krig kommer en depressionsperiode, at vi får lavere indtægter her i landet, fordi vi får mindre for de ting, vi skal sælge. Her er det, jeg siger: Hvad vil man gøre med et budget på over 5 milliarder kr. plus den ene milliard kroner i lån, rundt regnet et budget på 6 milliarder kr., den dag en sådan krise sætter ind? Det kan vi altså vurdere forskelligt. Det ærede medlem hr. Poul Møller tror måske ikke på en sådan krise, og så har han lov at sige, at det ikke tegner sig mørkt. Jeg tror på, at krisen kommer, og derfor advarer jeg imod, at man letsindigt farer videre.

Jeg tror, at det ærede medlem har misforstået mine udtalelser om børnetilskuddet; de faldt i hvert fald ikke således, som det ærede medlem havde opfattet dem.

Jeg synes ikke, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard skulle tale om, at vi fjerner os fra de vesteuropæiske lande. Det er jo det, visse blade har så travlt med at sige, at det radikale parti gør ved den politik, de fører. Det plejer det ærede medlem at være forarget over, og det synes jeg det ærede medlem har ret og grund til.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Jeg er bange for, at det ærede medlem hr. Gregersen ikke rigtig fik fat i det, jeg spurgte om, så jeg synes, vi skal se at få det klaret. Jeg sagde til det ærede medlem, at såvidt jeg forstod, spillede det i denne sammenhæng ikke så stor en rolle økonomisk, om det var den ene eller den anden form for militær, vi havde. Man er indforstået med, at det økonomiske med hensyn til forsvaret skal klares, eller er man det ikke? Man er indforstået med, at de sociale udgifter skal klares, eller er man det ikke? Man er indforstået med, at de kulturelle udgifter skal klares, eller er man det ikke? Når alt det skal klares, og det er jo det altovervejende af fi-